

Міністерство освіти і науки України
**ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**Факультет менеджменту,
адміністрування та права**

Кафедра менеджменту, бізнесу і адміністрування

ОПЕРАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ

Збірник тестових завдань

**Харків
2024**

Міністерство освіти і науки України
ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет менеджменту, адміністрування та права
Кафедра менеджменту, бізнесу і адміністрування

ОПЕРАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ

Збірник тестових завдань

ЗАТВЕРДЖЕНО
рішенням Навчально-методичної комісії
факультету менеджменту,
адміністрування та права
Протокол № 1 від 17.09.2024 р.

Харків
2024

УДК 658(076)

О 60

Схвалено на засіданні кафедри менеджменту, бізнесу і адміністрування

Протокол № 1 від 27.08.2024 р.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

О. В. Дудник, ректор ПЗВО «Харківський технологічний університет «ШАГ», кандидат економічних наук;

Т. А. Власенко, завідувачка кафедри економіки підприємства та організації бізнесу Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця, доктор економічних наук.

О 60 Операційний менеджмент: збірник тестових завдань /
укладач: О. В. Грідін ; ДБТУ. – Харків : [б. в.], 2024. – 36 с.

Представлений збірник тестових завдань з дисципліни «Операційний менеджмент» є корисним у забезпеченні ефективності освітнього процесу. Тестові завдання допомагають структурувати та систематизувати набуті знання здобувачів, забезпечують об'єктивність оцінювання, сприяють якісній високо кваліфікаційній підготовці до майбутньої професійної діяльності, стимулюють самостійне опрацювання матеріалу, допомагають виявляти та усувати прогалини в знаннях тощо.

Відповідальна за випуск (зав. каф.): **САГАЧКО Ю.М.**, к.е.н., доцент

© Грідін О. В., 2024

© ДБТУ, 2024

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	4
ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ	5
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	33

ПЕРЕДМОВА

Тестові завдання з дисципліни «Операційний менеджмент» мають значну прикладну цінність. Вони, у комбінації з іншими інструментами оцінювання знань здобувачів, сприяють досягненню високих результатів якості освітнього процесу.

Тестове оцінювання має кілька важливих переваг та є доцільним з ряду причин, зокрема воно:

- дозволяє уникнути суб'єктивізму з боку викладача у процесі оцінювання здобувачів;

- займає значно менше часу як для проведення, так і для перевірки, що дозволяє швидко отримати результати і провести аналіз знань здобувачів;

- дозволяє легко відслідковувати прогрес кожного здобувача і ідентифікувати слабкі місця в їх знаннях;

- дозволяє включити великий обсяг навчального матеріалу в одну оцінювальну сесію, що забезпечує більш повне розуміння того, наскільки здобувачі засвоїли програму курсу;

- у випадку регулярності проведення може підвищити мотивацію здобувачів до систематичного вивчення матеріалу, оскільки вони будуть знати, що їх знання регулярно перевіряються тощо.

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ

1. Яке з представлених визначень найповніше та найточніше відображає сутність «операційного менеджменту»?

а) це діяльність, пов'язана з управлінням процесом перетворення вхідних величин у вихідні результати;

б) це всі види діяльності, пов'язані з навмисним перетворенням (трансформацією) матеріалів, інформації або покущів;

в) це діяльність направлена на управління процесом придбання матеріалів, їхнього перетворення в готову продукцію, з наступним постачанням отриманої продукції покупцеві;

г) це діяльність, пов'язана з розробкою, використанням і удосконаленням виробничих систем, на основі яких виробляється основна продукція чи послуга компанії (фірми, організації, установи, підприємства тощо).

2. Яке з понять ширше – «виробництво» чи «операції» і чому?

а) термін «операції» є складовою частиною виробничого менеджменту і тому він вужчий за термін «виробництво»;

б) термін «операції» набагато ширший за термін «виробництво» тому, що термін «операції» включає не тільки виробництво товарів, але й надання послуг;

в) термін «операції» застосовується тільки в сфері послуг і тому є вужчим поняттям;

г) термін «виробництво» ширший за термін «операції» тому, що застосовується тоді, коли йдеться про виробничі процеси.

3. Операції як види діяльності – це:

а) виробництво, забезпечення, постачання, сервіс;

б) сервіс, виробництво, збут, товаропросування;

в) виробництво, постачання, транспортування, сервіс;

г) виробництво, товаропросування, транспортування, сервіс.

4. Сукупність дій (правил) для вирішення поставленого завдання – це:

- а) основне завдання операційного менеджменту;
- б) визначення поняття «алгоритм»;
- в) спрямованість операційного менеджменту;
- г) процес управління операціями.

5. Який з видів алгоритмів управління операціями передбачає наступне: «якщо отриманий проміжний результат від проведення дій (дій) буде незадовільним, є необхідність повернутись до однієї з попередніх дій з метою поліпшення отриманого раніше результату»?

- а) лінійний;
- б) циклічний;
- в) розгалужений;
- г) адаптивний.

6. Який з алгоритмів управління операціями містить, так звані «рівнобіжні дії», що дозволяють збільшити кількість структур і людей, що одночасно виконують поставлену задачу?

- а) лінійний;
- б) циклічний;
- в) розгалужений;
- г) адаптивний.

7. Система наукових знань, що формує теоретичну базу практики управління операційною системою – це:

- а) основне завдання операційного менеджменту;
- б) спрямованість операційного менеджменту;
- в) концепція операційного менеджменту;
- г) методологія операційного менеджменту.

8. Цілеспрямованість управління, функціональна спеціалізація в сполученні з універсальністю, послідовність управлінських процесів – це:

- а) задачі операційного менеджменту;
- б) принципи операційного менеджменту;
- в) елементи операційного менеджменту;
- г) засоби операційного менеджменту.

9. Основними принципами раціональної організації операційних процесів є:

- а) пропорційність, прямоточність, паралельність, комплексність, безперервність;
- б) пропорційність, прямоточність, цілеспрямованість, паралельність, ритмічність, безперервність;
- в) пропорційність, прямоточність, паралельність, ритмічність, безперервність;
- г) пропорційність, прямоточність, паралельність, ритмічність, адаптивність.

10. До числа основних функцій операційного менеджменту відносять:

- а) аналіз, прогнозування, мотивацію і контроль;
- б) облік, аналіз, організацію, мотивацію;
- в) планування, організацію, мотивацію і контроль;
- г) аналіз, облік, прогнозування, планування, організацію, мотивацію і контроль.

11. Методи операційного менеджменту – це:

- а) способи здійснення управлінської діяльності, за допомогою яких виконуються функції менеджменту і забезпечується реалізація його цілей та задач;

б) система правил і процедур виконання різних задач управління з метою вироблення раціональних управлінських рішень;

в) способи впливу керуючої системи на керовану з метою виконання певних завдань;

г) способи виконання функцій операційного менеджменту.

12. Сутність засобів і прийомів прямого керуючого впливу на організаційні відносини між працівниками в процесі функціонування системи (виробництво, надання послуг) з метою керування її стану відповідно до умов, що змінюються – це сутність:

а) організаційних методів операційного менеджменту;

б) адміністративних методів операційного менеджменту;

в) економічних методів операційного менеджменту;

г) соціально-психологічних методів операційного менеджменту.

13. Сукупність прийомів і засобів, що забезпечують використання об'єктивних економічних законів та інтересів у діяльності організації на основі товарно-грошових відносин з метою досягнення її цілей – це сутність:

а) організаційних методів операційного менеджменту;

б) адміністративних методів операційного менеджменту;

в) економічних методів операційного менеджменту;

г) соціально-психологічних методів операційного менеджменту.

14. Методи, які реалізуються у вигляді конкретних безальтернативних завдань, що допускають мінімальну самостійність виконавця внаслідок чого вся відповідальність покладається на керівника, який віддає розпорядження – це сутність:

а) організаційних методів операційного менеджменту;

б) адміністративних методів операційного менеджменту;

- в) економічних методів операційного менеджменту;
- г) соціально-психологічних методів операційного менеджменту.

15. Сутність системного підходу до операційного менеджменту полягає у?

- а) сукупності взаємодіючих частин в організації;
- б) сукупності суб'єкта та об'єкта управління;
- в) сукупності взаємопов'язаних елементів (частин);
- г) сукупності взаємопов'язаних частин, кожна з яких робить свій внесок у характеристику цілого.

16. Операційна функція – це дії результатом яких є:

- а) вироблені товари та надані послуги;
- б) визначення перспективи розвитку системи;
- в) реалізація планів і програм шляхом кооперації праці та знарядь праці;
- г) виявлення загроз, що насуваються, помилок, відхилень від встановлених норм, нормативів та стандартів.

17. Операційна система – це:

- а) відкрита система, яка перетворює вхідні величини (ресурси) у вихідні (продукція, послуги);
- б) центральна ланка будь-якої організації, створена на основі раціонального поділу праці та поєднання у часі та просторі виробничих ресурсів, через неї реалізується операційна функція;
- в) система управління, яка включає керуючу підсистему (суб'єкт управління) та керовану підсистему (об'єкт управління);
- г) відкрита система, основна задача якої полягає у переробці ресурсів що надходять, у кінцеву продукцію.

18. Композиція – це:

- а) порядок, що встановлює в системі рівні і ранги підсистем та їхніх елементів;
- б) об'єднання елементів, підсистем різноманітних рівнів і рангів у цілісність, тобто в систему;
- в) щось ціле, єдність закономірно розташованих частин, що знаходяться у взаємозв'язках;
- г) компоненти рівнів ієрархії у зв'язках.

19. Якими основними ознаками характеризується замкнута система?

- а) має жорсткі фіксовані межі, її дії відносно незалежні від середовища, яке оточує систему;
- б) має жорсткі фіксовані межі дії;
- в) має жорсткі фіксовані межі і її дії незалежні від інших систем;
- г) не має жорстких фіксованих меж дії.

20. За типом середовища операційні системи поділяються на:

- а) жорсткі та гнучкі;
- б) радіальні, радіально-вузлові та деревоподібні;
- в) промислові, технічні, транспортні, освітні тощо;
- г) жодна з відповідей невірна.

21. За структурою операційні системи поділяються на:

- а) радіальні, радіально-вузлові, деревоподібні;
- б) дискретні, аперіодичні;
- в) прості, складні, надскладні;
- г) сублокальні, локальні, глобальні, суперглобальні.

22. Підсистема операційної системи, що виконує функцію перетворення вхідних величин (праця, капітал, інформація, енергія тощо) у вихідні результати (товари, роботи, послуги) – це:

- а) підсистема забезпечення;
- б) переробна підсистема;
- в) підсистема планування та контролю;
- г) облікова підсистема.

23. Підсистема планування та контролю – це сфера яка:

а) безпосередньо пов'язана з перетворенням вхідних величин у вихідні результати;

б) одержує інформацію про стан переробної підсистеми та підсистеми забезпечення, опрацьовує цю інформацію та видає рішення про те, як має працювати переробна підсистема;

в) безпосередньо не пов'язана з перетворенням вхідних величин у вихідні результати;

г) створена на основі раціонального (вертикального та горизонтального) поділу праці.

24. Тип виробництва, що носить неповторюваний характер, кожна одиниця кінцевої продукції унікальна за конструкцією, за завданнями, що виконуються, за розміщенням тощо – це:

- а) проєктне (одиничне) виробництво;
- б) індивідуальне виробництво;
- в) серійне виробництво;
- г) масове виробництво.

25. Який тип виробництва передбачає виготовлення одиничної продукції у великих обсягах протягом тривалого періоду часу?

- а) проєктне (одиничне) виробництво;
- б) індивідуальне виробництво;

- в) масове виробництво;
- г) серійне виробництво.

26. До числа основних типів операційних систем відносяться:

- а) дискретний та корпоративний;
- б) безперервний та з фіксованим обсягом замовлень;
- в) масовий, багатосерійний, середньосерійний, дрібносерійний, одиничний;
- г) дискретний та безперервний.

27. Стратегія, що ґрунтується на місії компанії та передбачає використання і розвиток усіх виробничих потужностей організації, з метою досягнення стратегічної конкурентної переваги – це:

- а) операційна стратегія;
- б) фінансова стратегія;
- в) корпоративна стратегія;
- г) ринкова стратегія.

28. Стратегія, що полягає в розробці загальної політики і планів використання ресурсів фірми, націлених на максимально ефективну підтримку її довгострокової конкурентної стратегії – це:

- а) операційна стратегія;
- б) фінансова стратегія;
- в) корпоративна стратегія;
- г) ринкова стратегія.

29. Ситуація, коли фірма робить щось краще ніж її конкуренти, тобто зберігає конкурентоспроможність, що дозволяє їй залучати та зберігати споживачів носить назву:

- а) вихід на ринок;
- б) захоплення ринку;
- в) виражена компетентність;
- г) змістовна компетентність.

30. Стратегія конкуренції організації, що передбачає зниження повних витрат виробництва товару або послуги з метою створення стійкої переваги за витратами над конкурентами, які пропонують низькі ціни, а потім використання її як основи для боротьби з конкурентами носить назву:

- а) стратегія широкої диференціації;
- б) стратегія лідерства за витратами;
- в) стратегія оптимальних витрат;
- г) сфокусовані стратегії низьких витрат і диференціації.

31. Стратегія конкуренції організації, що передбачає забезпечення оптимальних витрат і ціни відносно виробників продукції із аналогічними рисами і якістю носить назву:

- а) стратегія широкої диференціації;
- б) стратегія лідерства за витратами;
- в) стратегія оптимальних витрат;
- г) сфокусовані стратегії низьких витрат і диференціації.

32. Стратегія конкуренції організації, що спрямована на надання товарам компанії специфічних рис, які відрізняють їх від товарів фірм-конкурентів, що сприяє залученню більшої кількості покупців носить назву:

- а) стратегія широкої диференціації;
- б) стратегія лідерства за витратами;

- в) стратегія оптимальних витрат;
- г) сфокусовані стратегії низьких витрат і диференціації.

33. Стратегія конкуренції організації, що зорієнтована на вузький сегмент покупців, де підприємство випереджає своїх конкурентів за рахунок більш низьких витрат виробництва носить назву:

- а) стратегія широкої диференціації;
- б) стратегія лідерства за витратами;
- в) стратегія оптимальних витрат;
- г) сфокусовані стратегії низьких витрат і диференціації.

34. На якому етапі життєвого циклу операційна система сформована як цілісність?

- а) етап зародження та формування операційної системи;
- б) етап зростання ефективності;
- в) етап стабільності;
- г) етап падаючої ефективності.

35. Аналіз конкурентів підприємства проводиться з метою:

- а) визначення їх стратегії та сильних сторін;
- б) визначення їхніх цілей та сильних сторін;
- в) визначення їхніх цілей, стратегій, сильних і слабких сторін;
- г) визначення операційної стратегії.

36. До ресурсів як вхідних факторів операційної діяльності відносять:

- а) трудові, матеріальні, фінансові і технічні;
- б) технічні, технологічні, кадрові, просторові, фінансові, інформаційні;
- в) трудові, матеріальні, фінансові, технологічні, інформаційні;
- г) трудові, фінансові, інформаційні.

37. Сукупність взаємопов'язаних основних, допоміжних та обслуговуючих процесів, унаслідок яких ресурси перетворюються на готові вироби (послуги), – це:

- а) процес планування продукту (послуг);
- б) операційний процес;
- в) технологічний процес;
- г) виробничий процес.

38. За формою організації операційні процеси поділяються на:

- а) жорсткі та багатоваріантні;
- б) основні, допоміжні та обслуговуючі;
- в) послідовні, паралельні та послідовно-паралельні;
- г) детерміновані, стохастичні та змішані.

39. За розміщенням в просторі операційні процеси поділяються на:

- а) групові, потокові та предметні;
- б) дискретні, аперіодичні, періодичні;
- в) радіальні, радіально-вузлові та деревоподібні;
- г) основні, допоміжні та обслуговуючі.

40. Сукупність параметрів та умов функціонування, що забезпечують передбачене технологією створення продукту, а також збереження і поточне відтворення елементів операційної системи – це:

- а) виживання;
- б) існування;
- в) функціонування;
- г) розвиток.

41. Збіг або достатня наближеність фактичних і планових параметрів операційної системи, що функціонують в межах її реальної потужності – це:

- а) оптимальний режим;
- б) нормальний режим;
- в) перехідний режим;
- г) режим руйнування.

42. Внутрішня здатність системи забезпечити необхідну технологічну переробку ресурсів носить назву:

- а) номінальна потужність;
- б) операційна потужність;
- в) вхідна потужність;
- г) вихідна потужність.

43. Календарний період часу, протягом якого виріб, що оброблюється або партія виробів проходить усі операції виробничого процесу або певної його частини і перетворюється на завершений продукт – це:

- а) технологічний цикл;
- б) операційний цикл;
- в) життєвий цикл;
- г) нормальний режим функціонування.

44. Поєднання операцій, при якому наступна починається тільки після закінчення обробки всіх предметів партії на попередній операції носить назву:

- а) зворотне;
- б) паралельне;
- в) послідовне;
- г) паралельно-послідовне.

45. Поєднання операцій, при якому обробка предметів праці на наступній операції починається до закінчення обробки всієї партії на попередній, але за умови, щоб партія оброблялась на кожній операції безперервно носить назву:

- а) зворотне;
- б) паралельне;
- в) послідовне;
- г) паралельно-послідовне.

46. Сукупне планування передбачає:

а) перетворення річних та квартальних бізнес-планів у детальні виробничі плани, які визначають обсяг продукції і використання трудових ресурсів для короткотермінового періоду;

б) перетворення річних та квартальних бізнес-планів у детальні виробничі плани, які визначають обсяг продукції і використання трудових ресурсів для довготермінового періоду;

в) перетворення річних та квартальних бізнес-планів у детальні виробничі плани, які визначають обсяг продукції і використання трудових ресурсів для середньострокового періоду;

г) перетворення річних та квартальних бізнес-планів у детальні виробничі плани, які визначають обсяг продукції і використання трудових ресурсів на поточний період.

47. Виробнича стратегія, що передбачає узгодження темпу виробництва з обсягом замовлень чи наймання (збільшення) робочої сили в залежності від зміни обсягу замовлень носить назву:

- а) стратегія гнучкого використання робочого часу;
- б) стратегія відстеження;
- в) стратегія постійного рівня виробництва;
- г) стратегія оптимальних витрат.

48. Виробнича стратегія, при якій змінною величиною, що компенсує коливання попиту є робочий час при змінній чисельності працюючих носить назву:

- а) стратегія гнучкого використання робочого часу;
- б) стратегія відстеження;
- в) стратегія постійного рівня виробництва;
- г) стратегія оптимальних витрат.

49. Система, яка складається з оперативно-календарного планування та регулювання виробництва включає комплекс методів, організаційних форм та техніко-економічних розрахунків по доведенню до кожного виконавця виробничого завдання підприємства – це:

- а) стратегічне управління;
- б) оперативне управління;
- в) управління виробництвом;
- г) диспетчеризація.

50. Система оперативного управління виробництвом охоплює такі підсистеми:

- а) переробки, забезпечення, планування та контролю;
- б) функціональну, елементну та організаційну;
- в) жорсткі та гнучкі;
- г) локальні та глобальні.

51. Позамовна система оперативного управління ґрунтується на:

а) в становленні та дотриманні наскрізних циклових графіків підготовки кожного замовлення до виробництва і його поетапного виконання;

б) узгодженні роботи всіх виробничих підрозділів через розподіл календарного фонду часу планового періоду;

в) формуванні квартальної та місячної подетальних програм та графіків запуску-випуску для кожної деталі або заданого ритму випуску деталей чи картотеки забезпечення;

г) узгодженості роботи всіх ланок виробництва.

52. Система безперервного контролю і оперативного регулювання ходу виробництва з метою забезпечення виконання виробничого завдання (плану) відповідно до календарного графіка і формування ритмічного поточного виробничого процесу на робочих місцях, дільницях, у цехах та підприємстві в цілому називається:

а) оперативне управління;

б) оперативно-календарне планування (ОКП);

в) диспетчеризація;

г) оперативний аналіз.

53. Виробнича система «точно в термін» є:

а) «витягаючою», адже дільниці розташовані на наступних етапах виробничого циклу, як би витягують необхідну їм продукцію з попередньої дільниці;

б) «виштовхуючою», адже дільниці розташовані на попередніх етапах виробничого циклу, як би виштовхують свою продукцію на наступні дільниці;

в) випереджаючою, адже вона створює умови для задоволення всіх потреб, які можуть виникнути під впливом зовнішнього середовища;

г) простою, гнучкою, економічною, надійною.

54. Традиційна система організації виробництва є:

а) витягаючою;

б) виштовхуючою;

в) такою, що не передбачає проведення оперативно-календарного планування (ОКП);

г) такою, що потребує обов'язкового створення запасів сировини та готової продукції.

55. Виробнича інфраструктура – це комплекс:

- а) основних та обслуговуючих виробництв;
- б) обслуговуючих та допоміжних виробництв;
- в) основних та допоміжних виробництв;
- г) основних, обслуговуючих та допоміжних виробництв.

56. Ремонт – це:

- а) заміна зношених частин устаткування;
- б) процес відновлення початкової дієспроможності устаткування, яку було втрачено в результаті виробничого використання;
- в) процес усування дрібних несправностей засобів праці;
- г) процес підвищення технічного рівня устаткування.

57. Капітальний ремонт – це:

- а) мінімальний за обсягом ремонт, при якому заміною деталей або регулюванням механізмів досягається нормальна робота обладнання;
- б) часткова заміна основних вузлів обладнання;
- в) повний ремонт базових деталей, заміна зношених деталей та вузлів;
- г) гарантоване забезпечення нормального функціонування устаткування.

58. Основними елементами структури ремонтного господарства є:

- а) допоміжні цехи (інструментальний, ремонтно-механічний тощо), обслуговуючі господарства (складські, транспортні тощо);
- б) служби та дільниці в основних виробничих цехах (інструментальні комори, заточувальні та інструментальні дільниці);

в) обслуговуючі господарства (складські, транспортні тощо) та допоміжні цехи (інструментальний, ремонтно-механічний тощо);

г) допоміжні цехи (інструментальний, ремонтно-механічний тощо), обслуговуючі господарства (складські, транспортні тощо), служби та дільниці в основних виробничих цехах (інструментальні комори, заточувальні та інструментальні дільниці).

59. Організація стабільного забезпечення цехів, дільниць і робочих місць високоякісним технологічним оснащенням у потрібній кількості та асортименті при мінімальних затратах на його проектування, придбання (або виготовлення), зберігання, експлуатацію, ремонт, відновлення і утилізацію є метою функціонування:

а) інструментального господарства;

б) ремонтного господарства;

в) складського господарства;

г) транспортного господарства.

60. Згідно з загальновизнаною класифікацією ремонтів їх поділяють на:

а) малі (поточні), середні та капітальні;

б) середні та малі;

в) капітальні та малі;

г) малі та капітальні.

61. Основними елементами структури енергетичного господарства є:

а) інженерні мережі, споживачі енергії, тепло -, силове господарство, електросилове господарство;

б) дільниця контрольно-вимірювальних приладів і автоматики, електромонтажний цех, дільниця в цехах складського господарства, водопостачання та каналізація;

в) теплосилове господарство, водопостачання та каналізація, газове господарство, електросилове господарство, слабкострумне господарство, інженерні мережі, споживачі енергії, дільниці контрольно-вимірювальних приладів і автоматики, електроремонтний цех та дільниці в цехах, складське господарство;

г) теплосилове господарство, електросилове господарство, слабкострумне господарство, інженерні мережі, споживачі енергії.

62. Норми енерговикористання бувають:

- а) цехові та загальнозаводські;
- б) загальнозаводські, інструментальні та базові;
- в) диференційні та укрупнені (середні);
- г) на вид продукції, на виробництво 1000 грн. продукції.

63. До транспорту безперервної дії відносять:

- а) підйомні механізми;
- б) залізничний транспорт;
- в) конвеєри;
- г) безрейковий транспорт.

64. Системи перевезення вантажів поділяються на:

- а) лінійну та функціональну;
- б) перервну та безперервну;
- в) внутрішню та зовнішню;
- г) маятникову та кільцеву.

65. Матеріальні склади – це:

- а) склади для зберігання напівфабрикатів власного виготовлення;
- б) склади для зберігання запасів сировини, матеріалів, палива, комплектувальних виробів та інших матеріальних цінностей, що надходять на підприємство ззовні;

в) склади для зберігання готової продукції та відходів виробництва, що підлягають реалізації;

г) склади для зберігання сировини та матеріалів, призначених для забезпечення безперебійного виробничого процесу.

66. За призначенням матеріальні склади поділяються на:

- а) постачальницькі, виробничі, збутові;
- б) універсальні та спеціальні;
- в) автоматизовані, механізовані, з переважанням ручних процесів;
- г) закриті, відкриті, напівзакриті.

67. За номенклатурою матеріальних ресурсів, що зберігаються матеріальні склади поділяються на:

- а) постачальницькі, виробничі, збутові;
- б) універсальні та спеціальні;
- в) автоматизовані, механізовані, з переважанням ручних процесів;
- г) закриті, відкриті, напівзакриті.

68. Контроль в системі операційного менеджменту – це:

а) процес визначення якості та коригування виконуваної підлеглими роботи для забезпечення виконання планів, направлених на досягнення цілей підприємства;

б) спостереження за роботою персоналу;

в) вид управлінської діяльності щодо забезпечення виконання певних завдань;

г) спостереження за виконанням персоналом окремих завдань.

69. Залежно від місця організації контролю на тому чи іншому етапі виробництва контроль поділяється на:

а) суцільний та вибірковий;

б) попередній, поточний, заключний;

- в) вхідний, операційний, приймальний;
- г) жодна з відповідей невірна.

70. Залежно від охоплення контрольованої продукції контроль може бути:

- а) суцільний та вибірковий;
- б) попередній, поточний, заключний;
- в) вхідний, операційний, приймальний;
- г) жодна з відповідей невірна.

71. До числа основних форм попереднього контролю належать:

- а) графічні форми планування та контролю, мережеве планування та управління (МПУ);
- б) перспективні плани оптимального розвитку та розміщення виробництва;
- в) графічні форми планування технологічних операцій;
- г) оперативне планування та регулювання.

72. Критичні точки контролю – це критерії, що виділяються для:

- а) контролю, і які є факторами нарощування обсягів виробництва;
- б) контролю, і які є обмежувачими факторами (норми затрат, капітальні нормативи, нормативи доходів тощо);
- в) планування реалізації продукції та для організації виробництва;
- г) контролю, і які є факторами ризику (рівень збитковості, нормативи витрат матеріалів).

73. Сукупність речових елементів, що надійшли у формі товару для використання в процесі виробництва і входять як матеріальна складова в собівартість виготовленої продукції є ніщо інше як:

- а) нематеріальні активи;
- б) матеріальні ресурси;

- в) напівфабрикати;
- г) МПП.

74. Пріоритет споживача – це:

а) принцип формування та функціонування системи управління матеріальними ресурсами, який передбачає задоволення індивідуальних та суспільних потреб в матеріальних ресурсах на суспільно-необхідному рівні при найменших витратах;

б) реалізація опрацьованих планів та програм, шляхом кооперації людей та знарядь праці;

в) будь-який управлінський процес, який будується у відповідності з вимогами принципу послідовності;

г) оптимальне поєднання централізованого регулювання керованої підсистеми з її саморегулюванням, забезпечення відповідності прав, обов'язків та відповідальності.

75. Запаси, що забезпечують безперервність постачання виробничого процесу між двома поставками, а також організації торгівлі та споживачів – це:

- а) поточні запаси;
- б) підготовчі (буферні) запаси;
- в) гарантійні (страхові) запаси;
- г) перехідні запаси.

76. Максимально-бажаний запас – це запас який:

а) забезпечує безперервність постачання виробничого процесу між двома поставками;

б) виділяється із виробничих запасів при необхідності додаткової їх підготовки перед використанням у виробництві;

в) визначає економічно-доцільний в даній системі управління запасами рівень запасу і застосовується як орієнтир при розрахунку обсягу замовлення;

г) представляє собою залишки матеріалів на кінець звітного періоду.

77. Залежно від цільового призначення запаси ресурсів поділяють на:

- а) сезонні, заготівельні, подетальні;
- б) підготовчі, сезоні, гарантійні;
- в) фіксовані, інтервальні, оперативні;
- г) гарантійні, комплексні, повиробничі.

78. Управління запасами – це:

- а) вид виробничої діяльності, об'єктом якої є створення та збереження запасів;
- б) вид виробничої діяльності, направлений на розв'язання конкретних управлінських функцій з метою збереження запасів;
- в) вид виробничої діяльності, об'єктом якого є збереження визначених видів матеріалів (метал, паливо, будівельні матеріали тощо);
- г) вид діяльності, який забезпечує безперебійну роботу виробничих цехів.

79. Система з фіксованим обсягом замовлень:

- а) замовлення створюються у визначені моменти часу через рівні інтервали;
- б) замовлення зафіксоване і незмінне за будь-яких умов;
- в) пряме поповнення запасу при невеликому об'ємі серії запасу;
- г) замовлення зафіксовано, але воно змінюється зі зміною умов виробництва.

80. «Витягаюча» система управління запасами «КАНБАН» дозволяє:

- а) усунути із виробничих підрозділів організації склади сировини, матеріалів, тощо та скоротити можливі обсяги міжопераційних запасів;

б) мінімізувати довгостроковість виробничого циклу, усунути із виробничих підрозділів організації склади сировини, матеріалів тощо та скоротити можливі обсяги міжопераційних запасів;

в) мінімізувати довгостроковість виробничого циклу, підвищити продуктивність праці;

г) підвищити продуктивність праці, збільшити обсяг реалізації продукції та вивчити потреби споживачів.

81. Матеріально-технічне постачання підприємства – це:

а) постачання на склади підприємства чи на робочі місця матеріально-технічних ресурсів;

б) своєчасне забезпечення підрозділів підприємства необхідними видами ресурсів;

в) форма постачання сировиною та матеріалами підприємства;

г) постачання на склади підприємства чи на робочі місця необхідних матеріалів.

82. Існують наступні форми матеріально-технічного постачання підприємства:

а) активна та пасивна;

б) транзитна та складська;

в) загальна та конкретна;

г) зовнішня та внутрішня.

83. Норми витрачання матеріалів поділяють на:

а) зведені та специфічні;

б) загальні та специфічні;

в) одиничні та укрупнені;

г) конкретні та комплексні.

84. На підприємствах можуть використовуватись наступні способи матеріально-технічного забезпечення:

- а) «традиційний», «КАНБАН»;
- б) заготівельний, калібрувальний, кріпильний;
- в) пасивний, активний, повиробничий, подетальний;
- г) активний і пасивний.

85. На які частини поділяється оперативна діяльність щодо збуту продукції?

- а) аналіз, облік, робота;
- б) планування, робота;
- в) планування, контроль, робота;
- г) планування, облік, контроль, робота.

86. Особливість JIT-закупок «точно в термін» така:

- а) зменшуються розміри партій;
- б) надійні поставки за графіком;
- в) малий час виконання замовлення та висока надійність;
- г) усі перелічені вище особливості.

87. На чому ґрунтується концепція TQC?

- а) на контролі якості технологічних процесів;
- б) на побудові системи управління якістю, яка охоплює всі сторони діяльності фірми;
- в) на участі в роботах з поліпшення якості всього персоналу фірми, від президента до рядового робітника;
- г) на загальному (всеохоплюючому, тотальному) менеджменті якості.

88. Вирішальний вплив на сучасну теорію і практику забезпечення якості мали праці таких всесвітньо відомих спеціалістів, як:

- а) У. Шухарт, Е. Демінг;
- б) Д. Джуран, Ф. Кросбі;
- в) А. Фейгенбаум, К. Ісікава, Г. Тагуші;
- г) усі вищепераховані.

89. Система, метою управління якої було забезпечення бездефектної праці, об'єктом управління – якість праці окремих виконавців і колективів, а показником управління – комплексний показник якості окремих виконавців і колективів, – це:

- а) Саратовська система бездефектного виготовлення продукції (система БВП, 1955 р.);
- б) Горьківська система «Якість, надійність ресурсів з перших виробів» (ЯНАРЗПВ, 1958 р.);
- в) Ярославська система наукової організації робіт з підвищення моторесурсу (НОРМ, 1962 р.);
- г) Львівська система бездефектної праці (СБП, 1967 р.).

90. Система якості – це:

- а) сукупність організаційної структури розподілу відповідальності, процесів, процедур і ресурсів, яка забезпечує загальне керівництво якістю;
- б) сукупність взаємодіючих елементів операційної системи;
- в) ступінь відповідності специфікації товару чи послуги потребам ринку;
- г) ступінь готовності операційної системи до виготовлення товарів чи послуг у відповідності зі специфікаціями.

91. Принцип віддзеркалення якості полягає в:

- а) готовності виробничої системи до виготовлення товарів чи послуг у відповідності зі специфікаціями;
- б) перенесенні якості процесу на якість результату;
- в) безпомилковості при виготовленні товарів чи послуг;
- г) формуванні якості продукції в сфері виробництва.

92. Петля якості – це:

- а) концептуальна модель взаємозалежних видів діяльності, що впливають на якість на різних стадіях від визначення потреб до оцінки їх задоволення;
- б) модель процесу формування якості продукції;
- в) модель ступеня відповідності специфікації товару чи послуги потребам ринку;
- г) модель ступеня готовності виробничої системи до виготовлення товарів чи послуг у відповідності зі специфікаціями.

93. У 1987 р. Міжнародна організація по стандартизації ISO розробила і прийняла серію стандартів ISO 9000, узявши за основу стандарти:

- а) Франції та Бельгії;
- б) Великобританії;
- в) Данії та Іспанії;
- г) Швеції.

94. Сертифікація продукції – це:

- а) процес перевірки якості шляхом контролю, випробування, діагностики, рекламаций, аналізу причин браку;
- б) одержання інформації про якість шляхом Держнагляду у вигляді Держстандарту, Держсанепідемназору тощо;

в) процес підтвердження відповідної якості вимогам нормативно-технічної документації незалежною організацією.

95. Якість продукції (послуг) – це:

- а) можливість товару (послуги) задовольняти суспільні потреби;
- б) сукупність властивостей і характеристик продукції (послуги), здатних задовольняти певні потреби споживачів відносно їх призначення;
- в) ступінь придатності продукції (послуг) задовольняти певні потреби споживачів та забезпечення рівня, на який розраховує ринок.

96. Індексом якості продукції називається:

- а) показник якості продукції, що визначає основні функції, для виконання яких вона призначена, і зумовлює галузь її використання;
- б) показник, який характеризує корисний ефект від експлуатації чи споживання продукції;
- в) комплексний показник якості різномірної продукції, виготовленої за певний період, який дорівнює середньому зваженому відносних показників якості;
- г) показник, який характеризує властивість технічного об'єкта зберігати працездатність до настання граничного стану.

97. В залежності від властивостей продукції розрізняють наступні показники якості:

- а) експериментальні, соціологічні, експертні, органолептичні, діалектичні;
- б) одиничні, комплексні, інтегральні, екологічні, естетичні;
- в) стандартизації та уніфікації, ергономічні, надійності, естетичні, екологічні.

98. Показники технологічності характеризують:

а) насиченість продукції стандартами, уніфікованими й оригінальними складовими, а також рівень уніфікації з іншими виробами;

б) властивості продукції, які зумовляють оптимальний розподіл витрат матеріалів, засобів праці та часу при технологічній підготовці виробництва, виготовленні й експлуатації продукції;

в) пристосованість продукції до транспортування, а також до підготовчих та заключних операцій, пов'язаних із транспортуванням;

г) особливості продукції, які зумовляють безпеку людини або обслуговуючого персоналу під час її експлуатації чи споживання.

99. TQM (Total Quality Management) – «загальне управління якістю» – це:

а) підхід до управління організацією, який об'єднує основні існуючі методи управління і технічні засоби в науково обґрунтовану систему, ціллю якої є постійне поліпшення виробничої діяльності і результатів цієї діяльності;

б) підхід до управління організацією, заснований на побудові системи управління якістю, яка охоплює всі сфери діяльності фірми;

в) підхід до управління організацією, який передбачає участь у роботах з якості всього персоналу фірми – від президента до рядового робітника;

г) підхід до управління організацією, який ґрунтується на бездефектному виготовленні продукції.

100. «Ланцюг поняття якості» включає три етапи:

а) орієнтація всіх на бездефектне виробництво, постійний контроль технології, конструктивну якість продукції;

б) функціональну якість, організація груп якості, вхідний контроль;

в) виробничий процес, якість продукту чи послуг, потребу споживачів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Виробничий (операційний) менеджмент: навчальний посібник / В.О. Василенко, Т.І. Ткаченко; за редакцією В.О. Василенка. [вид. 2-ге виправл. і доп.]. Київ : «Центр учбової літератури», 2005. 532 с.
2. Гевко І.Б. Операційний (виробничий) менеджмент: конспект лекцій. Тернопіль : ТНТУ, 2017. 128 с.
3. Гевко І.Б. Операційний менеджмент: навчальний посібник. К. : «Кондор», 2007. 228 с.
4. Іванов М.М., Камазов П.В. Операційний менеджмент: навчальний посібник. Київ : Вид-во «Центр учбової літератури», 2024. 240 с.
5. Капінос Г.І., Бабій І.В. Операційний менеджмент: навчальний посібник. К. : «Центр учбової літератури», 2013. 352 с.
6. Конспект лекцій з дисципліни «Операційний менеджмент» для здобувачів вищої освіти із технічних спеціальностей / укл.: Кучер М.М. Кам'янське : ДДТУ, 2017. 153 с.
7. Конспект лекцій з дисципліни «Операційний менеджмент» / В.В. Гриненко. Харків : ХНУМГ ім. О.М. Бекетова, 2017. 130 с.
8. Лепейко Т.І., Шматько Н.М. Операційний менеджмент: навчальний посібник. Х. : УПА, 2011. 247 с.
9. Лопатенко Л.О. Операційний менеджмент: конспект лекцій. К. : МАУП, 2007. 128 с.
10. Михайловська О.В. Операційний менеджмент: навчальний посібник. К. : «Кондор», 2008. 550 с.
11. Олійник І.А., Пасічник В.Г. та ін. Операційний менеджмент: навчальний посібник. К. : «Центр учбової літератури», 2006. 160 с.
12. Омеляненко Т.В., Задорожна Н.В. Операційний менеджмент: навчально-методичний посібник для самостійного вивчення дисципліни. К. : КНЕУ, 2003. 236 с.
13. Омеляненко Т.В., Осокіна А.В. Операційний менеджмент: презентаційний курс: навчальний посібник. К. : КНЕУ, 2016. 197 с.

14. Онищенко В.О., Редкін О.В., Старовірець А.С., Чевганова В.Я. Організація виробництва: навчальний посібник. К. : Лібра, 2005. 336 с.
15. Операційний менеджмент: [методичні вказівки для самостійного вивчення дисципліни] / укладач: О. В. Грідін ; ДБТУ. Харків : [б. в.], 2022. 118 с.
16. Операційний менеджмент: [методичні рекомендації для самостійного вивчення дисципліни] / укладач: О. В. Грідін ; ХНТУСГ. Харків : Вид-во ТОВ «Стильна типографія», 2019. 112 с.
17. Операційний менеджмент: навчальний посібник / І.А. Маркіна, О.М. Помаз, Ю.В. Помаз; за ред. І.А. Маркіної. Полтава : ПДАА, 2018. 224 с.
18. Операційний менеджмент: навчально-методичний комплекс дисципліни: навчальний посібник для студентів спеціальності 073 «Менеджмент» / уклад.: Т.А. Коцко. Київ : КПП ім. Ігоря Сікорського, 2019. 120 с.
19. Плоткін Я.Д., Пащенко І.Н. Виробничий менеджмент. Львів : ІВЦ «ІНТЕЛЕКТ+», 1999. 258 с.
20. Ратушняк О.Г. Операційний менеджмент: електронний навчальний посібник. Вінниця : ВНТУ, 2016. 243 с.
21. Соснін О.С., Казарцев В.В. Виробничий і операційний менеджмент: навчальний посібник. К. : Вид-во Європ. ун-ту, 2002. 147 с.
22. Старченко Г.В., Калінько І.В., Косач І.А. Операційний менеджмент. навчальний посібник. К. : Вид-во «Кондор», 2020. 264 с.
23. Сумець О.М. Операційний менеджмент: теоретичний аспект і практичні завдання: підручник. [3-тє вид., перероб. та доповн.]. К. : ВД «Професіонал», 2006. 480 с.
24. Тарасюк Г.М. Управління проектами: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. К. : Каравела, 2004. 344 с.
25. Шваб Л.І. Економіка підприємства: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. [4-е вид.]. К. : Каравела, 2007. 584 с.

26. Шиян Н.І. Операційний менеджмент: конспект лекцій. Х. : ХНТУСГ, ТОВ «СТАС», 2006. 85 с.

27. Школа І.М., Михайловська О.В. Операційний менеджмент: практикум. Чернівці : Книги-XXI, 2004. 376 с.

28. Chary S.N. Production and Operations Management, 6e. McGraw-Hill Education, 2019. 972p.

29. Chase, Richard B., Aquilano, Nicholas J., Jacobs, Robert F. Production and operations management: manufacturing and services. 8th ed. Boston, MA: Irwin/McGraw-Hill, 1998. 889 p.

30. Dan, R. Raid, Nada, R. Sanders. Operations Management: An Integrated Approach, EMEA Edition. 7th ed. Wiley. John Wiley & Sons, LTD. 2020. 656 p.

31. David Gardiner, Hendrik Reefke. Operations Management for Business Excellence: Building Sustainable Supply Chains. 4th ed. Taylor & Francis. 2019. 452 p.

32. Jan Vissers, Silvia Elkhuisen, Nathan Proudlove. Operations Management for Healthcare. 2th ed. Taylor & Francis. 2022. 340 p.

33. Khann R.B. Production and Operations Management. PHI Learning, 2007. 536 p.

34. Murthy Rama P. Production and Operations Management. New Age International, 2005. 428 p.

35. Sanjay Sharma. Manufacturing Operations Management. Taylor & Francis. 2014. 214 p.

НАВЧАЛЬНЕ ВИДАННЯ

ОПЕРАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ

Збірник тестових завдань

Укладач:

ГРІДІН Олександр Володимирович

Формат 60 x 84 ¹/₁₆. Гарнітура Garamond
Авторських арк. – 1,0. Умовн. друк. арк. – 2,25.

Державний біотехнологічний університет
61002, м. Харків, вул. Алчевських 44